

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 2001

στην υπόθεση C-173/99 (αίτηση του High Court of Justice για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): The Queen κατά Secretary of State for Trade and Industry ⁽¹⁾

(«Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Δικαίωμα για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών — Όρος κτήσεως του δικαιώματος που επιβάλλεται από εθνική κανονιστική ρύθμιση — Συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου απασχολήσεως στον ίδιο εργοδότη»)

(2001/C 227/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-173/99, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον αυτού του δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: Broadcasting, Entertainment, Cinematographic and Theatre Union (BECTU), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή, R. Schintgen (εισηγητή), N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, δεν παρέχει σε κράτος μέλος τη δυνατότητα να θεσπίζει εθνική νομοθεσία κατά την οποία ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών μόνον μετά τη συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου δεκατριών εβδομάδων συνεχούς εργασίας στον ίδιο εργοδότη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 2001

στην υπόθεση C-212/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Πρώην λέκτορες ξένων γλωσσών — Αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων»)

(2001/C 227/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-212/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και E. Traversa), υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. E. Collins, επικουρούμενος από τον C. Lewis) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον G. Aiello), με αντικείμενο να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, λόγω της διοικητικής και συμβατικής πρακτικής που εφαρμόζουν ορισμένα δημόσια πανεπιστήμια, πρακτικής η οποία συνεπάγεται τη μη αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων των πρώην λεκτόρων ξένων γλωσσών, ενώ η αναγνώριση αυτή εξασφαλίζεται στο σύνολο των λοιπών ημεδαπών εργαζομένων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissechot, F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη εξασφαλίζοντας την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων στους πρώην λέκτορες ξένων γλωσσών, νυν γλωσσικών συνεργατών και ειδικών μητρικής γλώσσας, ενώ η αναγνώριση αυτή εξασφαλίζεται στο σύνολο των ημεδαπών εργαζομένων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 7.8.1999.